

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvatis, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

15. Feria 2. Domin. 1. Epiphan. De obediendi neceßitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](#)

Dominica 1. Epiph.

25

mini p*n* Conf. 3. Quibus odijs inobedientiam
or isque velim persequi: 1. eam, quæ est respectu
atè D*E*O, & Superiorum. 2. respectu rerum. 3.
ius, illi respectu mundi: quia suprema inobedientia
est Deo in levibus, intolerabilis autem, quæ
ex contemptu. Deinde quibus a moribus ve-
lim prosequi Superiorem etiam errantem,
etiam malum, resque à Superiore præceptas,
consilia, inclinationes ad ardua? quóve mo-
do, quâ voluntate, & iudicij subjectione,
quâm promptè, fortiter, humiliter, celeriter,
perseveranter: & quo fine, atque conformi-
tate cum D*E*O, reverentiâ, gratitudine, imi-
tatione Christi, docentis admirabilem in SS.
Eucharistia obedientiam, atque exercentis?

MEDITAT. XV.

Feria 2. Domin. 1. Epiph.

De obediendi necessitate.

A Spiciam D. I*ESV*M viam obedientiæ
præunte. Petam eum imitari.

Conf. 1. Necessitatem obediendi ex natu-
ra deduci humana, quæ sine societate con-
flare nequit, societas autem sine conjunctio-
ne voluntatum, & hæc sine unione judicio-
rum non consistit: sicut nec inter eos, qui
privatis commodis facta, consiliaque sua
metiuntur, humana societas est durabilis.
Qui igitur alicui è primis gubernatio dan-

B

da,

26 Feria 2. Dom. i. Epiph.

da, uni voluntates reliquæ subiicienda mobi
hæc ratio est ex parte hominum, quos, si imper
te liberos, nemo ad subjectionem, nisi solo h
ilicet inde manans, cogere poterat.

Conf. 2. Cùm innumera, quibus est aut u
sumus pericula, viribus providentiâque num
strâ evadere non possumus: fluida enim
natura humana, omne autem humi
male terminatur in proprio, bene in ali
fine quo semper diffuet. Executire circa In ol
na longè est periculosissimum, plus au
plures vident uno. Artifex nisi animo A Si
uat exemplar, errabit à regula: hæc A d
regula, & oculi, & exemplar, & extra ratem
solidum est Deus, ad cuius similitudine Co
factus homo per ejusdem voluntatem di rati
marj, & per efficax auxilium liberari de formis
quod sit per obedientiam: Deus enim obediens
in mensura, numero, & pondere disponit resiste
igitur ordinem, ordo autem in conceptu saltem
includit obedientiam.

Conf. 3. Nisi velim periculosius, quæt haben
nas naufragari, iuxta illud Orig in c. 8. M berna
Soli homines Deo resistunt, & ideo in iudicio quid
minabuntur. Subijcam me illi potestatis, state f
nixus superior, quod ordinat, est voluntas in ob
necessariis sancta: quæcunque itaque carmine
cam inferunt, bonæ sunt; quæ ei obsistunt Co
malæ. Nolo esse sicut naues onerariæ a das,

mo

ph.

Fer. 3. Dom. i. Epiph. 27

cienda mobiles, vel paralytica membra ad capitis quos, uim imperium immota; sed sicut globi sphærici a, nisi solo halitu mobiles: nec patiar, ut mesuperent famuli, ad fores Dominorū exebantes, usque aut universim homines, propter utile terrena quaque num pessimis quibusque se subiicientes.

MEDITATIO XVI.

Feria 3. Dom. i. Epiph.

In obediendo rationem spectans & non plus auctoritatem tollit ē mundo obedientiam.

A Spiciam Dominum IESVM in obediendo non rationem spectasse, sed auctoritatem. Petam eum imitari.

Conf. 1. Inobedientem esse, qui obediens rationem querit: quia percurrente ratione formaliter virtutis perit virtus: ratio formalis auctoritatis est potestas Dei in superiore, cui respondentes damnationem sibi acquirunt, Vel saltem obedientiae virtutem perduant, viles animae, subiicientes se Prælato, quem non, quoniam habent loco Christi, in quo semper Deus gubernans spectatus est, quia excepto peccato, quidquid Superior ordinat, nunquam potestate sua excidit. Errant igitur, qui rationem in obediendo spectant, sicut erravit, qui requirebat Genes. 3. Cur præcepit uobis Deus?

Conf. 2. Sicut phantasie, si paululum ceras, mirum quantum illi accedit audacie:

B 2

fig